

1. Фактори, які впливають на продуктивність тварин.

На продуктивність тварин молочних порід впливають наступні фактори:

- порода (із високим надоєм та низьким вмістом жиру; з високим вмістом жиру і низьким надоєм; з середнім надоєм і вмістом жиру);
- умови годівлі, догляду та утримання;
- стадії лактації;
- жива маса;
- вік і жива маса при першому отеленні;
- спосіб, частота і техніка доїння;
- процес роздоювання корів.

На м'ясну продуктивність впливають:

- порода;
- вік;
- стать;
- скороспілість;
- відгодівля.

2. Ознайомитися з посадовими інструкціями техника-технолога з виробництва продукції тваринництва.

Технік-технолог з виробництва продукції тваринництва забезпечує дотримання розроблених технологій утримання, годівлі і розведення тварин. До його обов'язків входить практичне виконання технологічних процесів і операцій у виробництві тваринницької продукції. Також він організовує первинну обробку молока, м'яса та іншої продукції; контролює технологічний процес переробки тваринницької сировини. Технік-технолог веде первинний зоотехнічний і племінний облік; бере участь у заготівлі кормів; забезпечує раціональне використання кормів, пасовищ та інших кормових угідь.

До посадових інструкцій техника-технолога також входить проведення роботи з підвищення продуктивності тварин; поліпшення відтворення стада; збільшення виходу молодняку. Він замовляє відповідні машини та обладнання для комплексної механізації виробничих процесів; ефективно використовує устаткування приміщень; збирає, обробляє, аналізує інформацію про результати та ефективність роботи тваринницьких підрозділів; бере участь у розробленні програм розвитку тваринництва; контролює роботу з обслуговування ферм переробних об'єктів. Також технік-технолог проводить відбір виконавців певних робіт; забезпечує трудову і технологічну динаміку; здійснює атестацію робочих місць та контролює роботу механізмів і обладнання; реєструє новонароджений

молодняк; контролює його ріст і розвиток; проводить контрольні доїння; відбирає середні проби молока для його аналізу; контролює реалізацію планів парувальних на замовлення.

3. Вивчити та описати організацію технологічної та ветеринарної служби господарства.

Технологічна служба бере участь у розгляді проектів будівництва тваринницьких комплексів, приміщень і споруд, виборі місць для їх розміщення; в прийманні об'єктивного будівництва, а також перевіряє якість капітального і поточного ремонтів; бере участь в організації утримання тваринницьких приміщень відповідно до вимог виробничої санітарії; гігієни і естетики праці; контролює дотримання працівниками тваринництва Правил внутрішнього розпорядку, техніки безпеки і охорони праці; постійно веде роботу по підвищенню професійної кваліфікації працівників ферм; готує матеріал щодо атестації тваринників для присвоєння кращим звання «Майстер тваринництва» відповідного класу; бере участь у роботі ради економічного аналізу господарства; бере участь у підведенні підсумків виробничої діяльності підрозділів тваринництва в цілому по галузі.

Ветеринарна служба господарства бере участь у розробці перспективних та інших планів розвитку тваринництва, також складає робочі плани ветеринарних заходів з профілактики та ліквідації захворювань тварин; організовує і контролює додержання працівниками тваринництва правил техніки безпеки, охорони праці, особистої гігієни і виробничої санітарії; контролює дотримання основних ветеринарних і зоогігієнічних вимог годівлі; перевіряє якість кормів, умов утримання тварин; систематично перевіряє дотримання відповідних вимог при захороненні та утилізації трупів; разом з ветспеціалістом державної ветеринарної мережі або під їх керівництвом проводить діагностичні обстеження тварин, профілактичні щеплення, лікувально-профілактичні обробки худоби в господарстві.

4. Встановити фактори, що впливають на продуктивність тварин.

На м'ясну продуктивність тварин впливають: порода (від спеціалізованих м'ясних порід можна отримувати великі прирости, високий забійний вихід близько 55-60%, такі тварини потребують менше кормів ніж молочні і комбіновані породи); вік; стать; скороспілість; стадія лактації; вік і жива маса при першому осіменінні; сезон отелення та інші фактори.

В порівнянні з минулим роком надій молока на одну фуражну корову у 2021 році збільшився на 14кг за рахунок збільшення виходу телят на 1

корову; поліпшення кормової бази; організації праці; систем утримання; закупівлі високопродуктивних тварин молочного напрямку продуктивності.

У свинарстві збільшився приплід на одну свиноматку у звітному році на 1 голову за рахунок покращення умов утримання, годівлі та догляду за ними.

5. Ознайомитись з організацією та складанням плану селекційно-племінної роботи в господарстві.

В господарстві в молочному скотарстві система селекції передбачає комплектування господарств з промисловою технологією, ремонтним молодняком із господарств по вирощуванню нетелей, де його вирощують в умовах близьких до умов механізованих молочних ферм. Основними ознаками відбору є: молочна продуктивність, придатність до машинного доїння, відтворна здатність, стійкість проти захворювань, тип будови тіла і міцність конституції. Важливою рисою племінної роботи є оцінка і відбір первісток за власною продуктивністю.

В даному господарстві чорно-рябу породу ВРХ, симентальську та українську м'ясну породу.

План племінної роботи зі стадом складається на 5-10 років. Його структура має дві частини: у першій містяться загальні відомості про господарство; аналіз кормової бази, племінних якостей стада, методів розведення тварин, а у другій – методи і прийоми подальшого вдосконалення породи.

План племінної роботи з породою складається на 10 років спеціалістами племінних заводів, вчених науково-дослідних інститутів. Складанням плану керує рада по породі.

Чітко організована робота з породою має можливість не тільки вести успішну селекцію на її удосконалення, а й своєчасно реагувати на зміни соціально-економічних потреб, використовувати сучасні досягнення селекції та генетики на рівні конкурентоздатності.

У даному підприємстві племінна робота у свинарстві включає повноцінну годівлю, раціональне утримання і використання тварин.

6. Документи, які необхідні для проведення бонітування тварин.

Основними документами племінного обліку в молочному скотарстві, які необхідні для проведення бонітування в господарстві є карта племінної корови, телиці (ф2-мол), журнал реєстрації приплоду і вирощування молодняку (ф3-мол), в якому зазначають індивідуальний номер тварини, кличку, живу масу при народженні, дату народження, наступні зважування та фіксують інші зміни молодняку, зокрема прирости живої маси; акт

контрольного отелення корів (ф4-мол), журнал контролю властивостей молоковіддачі у корів (ф5-мол), зоотехнічний звіт про результати племінної роботи з ВРХ молочного напрямку продуктивності (ф7-мол); картка племінного кнура (ф-1-св), картка племінної свиноматки (ф2-св), картка обліку продуктивності кнура (ф3-св), журнал обліку парування маточного поголів'я свиней (ф4-св), журнал обліку опоросів свиноматок приплоду поросят (ф5-св), журнал обліку вирощування ремонтного свиней (ф6-св), звіт про результати бонітування свиней (ф7-св), журнал реєстрації молодняку на контрольній годівлі (ф10-св), акт відбору молодняку та постановки його на контрольну відгодівлю (ф8-св), картка обліку продуктивності кнура за кількістю і якістю сперми (ф16-св).

7. Порядок обробки бонітувальних даних.

Бонітування тварин проводять кожного року і визначають призначення кожної тварини, якість стада в цілому, організовують відбір і добір тварин. Для проведення бонітування створюють комісію по бонітуванню, до якої входять головний технолог, технологи-селекціонери, представники ветеринарної служби господарства, працівники ферми.

Для проведення бонітування тварин у молочному скотарстві зважують, оцінюють тип, властивості молоковіддачі та відтворну здатність. Визначають продуктивність за всю і 305 днів останньої зазначеної лактації, середній вміст жиру і білка в молоці.

8. Висновки і пропозиції з бонітування тварин.

На основі даних оцінки за комплексом ознак худобу поділяють на групи: племінне ядро, селекційна група, виробнича група, група ремонтного молодняку, призначеного для продажу на плем'я, група тварин, які підлягають виранжуванню і вибракуванню зі стада.

На підставі матеріалів бонітування розробляють плани комплектування племінного стада, закупівлі і продажу племінної худоби, заходи по підвищенню продуктивності тварин, складають плани роботи ветеринарної медицини, виділяють тварин для запису в Державні книги племінних тварин і подають дані про них в обладнані племоб'єднання. За результатами бонітування складають звіт.

9. Методи і форми племінної роботи в господарстві за результатами бонітування.

У господарстві розводять породних тварин для ремонту власного стада й реалізації надремонтного молодняку в товарні господарства. Основним методом роботи є чистопородне розведення і поглинальне схрещування.

Чистопородне розведення – це парування тварин, які належать до однієї породи. Головна мета його - збереження і поліпшення цінних властивостей породи. Найкращими формами племінної роботи при чистопородному розведенні їх за лініями, родинами та між лінійне розведення. Основна мета розведення за лініями полягає в збереженні цінних спадкових властивостей родоначальника, ліній в ряді поколінь та в результаті цілеспрямованого добору й підбору тварин, перетворення цих цінних індивідуальних якостей родоначальника на властивості досить численного поголів'я тварин. Розведення за лініями є найдосконалішою формою племінної роботи з культурними породами.

Поглинальне схрещування – це схрещування, за якого впродовж кількох поколінь інтенсивно перетворюють гіршу породу на кращу. Маток поліпшувано (малопродуктивної) породи спаровують з племінними плідниками поліпшувано (високопродуктивної) породи, яка поступово поглинає її. Помісі 4-5 покоління набувають подібності до чистопородних тварин поліпшеної породи і їх розводять «у собі». Основні завдання цього виду схрещування – одержати тварин, які за продуктивністю, типом тілобудови та іншими ознаками наближаються до поліпшеної породи, але зберігають і цінні якості поліпшуваної породи. Метод поглинального схрещування простий, високоефективний і доступний для масового використання у практиці.

10.Описати технологію вирощування ремонтного молодняку ВРХ, свиней, умови утримання, контроль за вирощуванням.

Вирощування ремонтного молодняку можна поділити на наступні періоди: від народження до 3-х місячного віку: в перші години після народження телятам згодовують молозиво. Годівля телят упродовж перших двох місяців життя молочними кормами забезпечує добре засвоєння енергії й дає можливість отримати високі прирости. До 20-ти денного віку телят вирощують у профілакторіях в індивідуальних клітках і годують молоком, з 15-денного віку підгодовують сіном, концкормами та починають давати кухонну сіль і крейду; з 3-6 місяців – період групового вирощування телят. При безприв'язно-боксовому утриманні розміщують по 10-20 голів. Рослинні корми згодовують у групових годівницях, де ставлять відра для випоювання

молочних відвійок. При середньодобових приростах 650-700г до 6-міс. віку витрачається за одну добу 3,9к.од. З 6 до 14 міс. – період інтенсивного росту м'язової та кісткової тканин, внутрішніх органів. До 10 міс. віку раціон наближається до раціону дорослої худоби. Утримують телиць у групах по 50 голів. У літній період телята перебувають на вигульних майданчиках чи пасовищах. Від 14-18 місяців – період господарської зрілості і підготовки телиць до першого осіменіння. Утримують у боксах розміром 80 х 180см. Кількість телиць у групі – 50 голів. Телиць, які досягли у віці 16-18 місяців 350-400кг живої ваги потрібно осіменяти спермою високоякісних бугаїв-плідників. На 1кг приросту витрачається 9,5 корм.од.

Утримання нетелей здійснюється шляхом створення груп за віком і розвитком (50 голів). Корми роздають двічі на день за допомогою мобільних машин. Рівень годівлі, повноцінність і якість раціонів, систематичний моціон – основні елементи утримання й годівлі нетелей. У першу половину тільності годівля має бути помірною. На 7-9 місяць тільності необхідно збільшити норму годівлі.

11. Взяти участь у складанні статистичної звітності та в веденні первинного і племінного обліку.

Племінний облік узгоджується з бухгалтерським обліком і складається з таких елементів: ідентифікація (присвоєння клички, ідентифікаційного номера, зважування, запису інформації про тварину у відповідні форми племінного обліку). Форми призначені для первинної інформації, яка знаходиться у автоматизованій базі даних, що використовуються для ведення селекційно-племінної роботи.

Племінний облік ведеться за такими формами: ф №1-мол «Картка племінного бугая», ф №2-мол «Картка племінної корови», ф №3-мол «Журнал з відтворення стада ВРХ», ф №4-мол «Акт контрольного доїння корів».